

Contraste, Nr. 10, decembrie 2013, ISSN 2247 – 0158

COLEGIUL TEHNIC "AUREL VLAICU", GALAȚI

CONTRASTE

ISSN 2247 – 0158

Nr. 10, decembrie 2013

GÂNDURI DE IARNĂ...

Spiritualitate, sărbătoare, suflet ...sunt cei trei "S" care ar caracteriza, fără îndoială, această perioadă a anului în care minunea Nașterii Domnului pare să învăluie lumea cu lumini și stele.

Atmosfera de sărbătoare nu putea să lipsescă din școala noastră, întrucât aici se nasc vise, aici formăm suflete, și, mai presus de toate, aici, prin cunoaștere, deschidem calea către nou.

Într-o astfel de zi sfântă, vă invit pe voi, părinți, elevi, profesori, să primiți colinda în suflete, să vă bucurați alături de cei dragi, să fiți mai buni, mai toleranți, mai "altfel"!

Într-o perioadă în care ne dorim să fim mai buni, mai înțelepți, mai dornici de a învăța ce este binele, frumosul, școala își arogă dreptul de a cultiva aceste valori, de a construi edificiul unei lumi mai noi, care să reprezinte un punct de plecare în marea aventură a existenței noastre.

Societatea noastră pare să intre într-un proces ireversibil, de anulare a ideii de tradiție, de renunțare la valorile perene ale neamului nostru. În aceste condiții, școala are o misiune de suflet, nu imposibilă, de refacere a traseului către cele sfinte și trainice, o întoarcere către noi înșine, deoarece numai așa reușim să ne salvăm de la pericolul de a ne pierde urma de umanitate, de înțelepciune, de discreție și toleranță. Nu trebuie să așteptăm de la alții schimbarea. Ea trebuie să vină de la noi, să înceapă cu noi, pentru că se știe faptul că ideea de schimbare presupune ideea de model. Propriul model este întotdeauna cel veridic, cel optim, cel mai bun.

Așadar, dragii mei, profesori, părinți și elevi, să lăsăm să ne pătrundă în suflet feeria Crăciunului, să ne lăsăm purtați de sclipirea bradului, să cântăm colinda unei seri de iarnă!

Director,
Prof. Silvana Ciupercă

Pledoarie pentru calitatea de "a educa"

Trăim într-o lume a vitezei, a lucrurilor făcute pe bandă, a vieții parcurse parcă într-un ritm poate prea alert. Am uitat să zâmbim, am uitat să râdem, am uitat să trăim cu adevărat. Suntem prinși într-o lume în care parcă totul este făcut pe fugă. Elevii de ieri (iată că am ajuns să spun și acest lucru !), erau motivați de o bursă, de un loc de muncă, de părinți, de experiența celor mai mari. Își doreau să învețe și să știe cât mai multe despre toate, să devină „cineva”.

Astăzi, însă, lucrurile stau cu totul altfel: școala nu le mai oferă elevilor decât educație de specialitate (și aceea într-un ritm prea alert și poate prea multă); părinții parcă și-au uitat copiii, nu că și-ar fi dorit ci, pentru că s-a inversat ordinea priorităților în viața lor și copiii, elevii noștri... au rămas ai nimănui.

Și mă întreb de multe ori... noi, ca profesori, ca diriginți ne aplecăm urechea către ei, îi întrebăm ceva legat de viața lor, de starea lor, de nevoile lor? Cred că răspuneri de genul: „dar ce mă interesează pe mine, eu nu am timp nici de mine dar să...”; „ce pot să vorbesc eu cu el/ea, nu ați văzut că nu știe nici să vorbească”; „dar ce, n-are mamă, n-are tată?”...iată răspuneri pe care le auzim din ce în ce mai mult și mai des.

Constat că elevii sunt privați de zâmbete, de bucurie, de fericire. Cine poartă întreaga vină ? Sistemul? Noi? Colegii? Am uitat, cred eu, să fim educatori, să fim acel părinte de la școală, pe care copiii și-l doresc, după care tânjesc. Ne-am transformat în mașini, fără sentimente, fără inimă, fără nimic omenesc. Totul se face în mod automat.

Ajungem să punem accent doar pe documente, pe hârtii, pe rapoarte, pe planuri de îmbunătățire ce nu ajung decât să umple un portofoliu, care, asemenea nouă, îmbătrânește fără rost...

Nu cred că poate fi ceva mai frumos decât un zâmbet alături de un cuvânt frumos adresat tuturor celor pe care îi formăm atât ca oameni ai societății, cât și ca oameni ai viitorului. Hârtiile nu își vor aminti peste ani de noi, dar elevii pe care i-am îndrumat pe drumul sinuos al vieții?

Dir. adj,
prof. Claudia Guguiță

SCRISOARE CĂTRE MOȘ CRĂCIUN

DRAGĂ MOȘULE,

Între tine și suflet simt că se micșorează distanța pe zi ce trece. Nu mai este mult până vei veni iar la noi, aici în țara sufletelor goale și triste ca să le umpli tu cu minunile Laponiei de pretutindeni și de nicăieri!

Știi că tu crezi acum că iar o să-ți prezint o listă lungă de dorințe, care mai de care mai irealizabile, și că o să-ți dau termene-limită! Dar nu, de data asta nu e așa! Acum vreau să-ți cer să vii doar tu, așa încet, pe la fereastra sufletului meu, să-mi aduci lumina Nașterii Domnului, să cobori din cer aripa iertării, să-mi arăți bucuria darului, să-mi îmbogățești sufletul cu picături de înțelepciune.

Știi, Moșule, aș vrea ca în sacul tău să existe multă iubire, atât de multă încât viața asta să nu fie decât o nesfârșită dorință de a face pe cel de lângă de noi mai fericit, mai zâmbitor, mai bun...

Am visat odată ca tu veneai noaptea pe la casele oamenilor și îi învățai cum să facă din viața asta un continuu prilej de dăruire și speranță! Și ce crezi? Oamenii chiar ascultau de cuvântul tău și toată lumea trăia într-o armonie deplină, o lume edenică, fără invidii inutile, fără răutăți gratuite, cu vise și gânduri frumoase, cu magia Nașterii în suflet. Ce păcat că a fost doar un vis...Dar, sunt sigură că oamenii vor învăța mai devreme sau mai târziu care sunt adevăratele bucurii, în ce constă adevărata fericire...Să dansăm pe melodia inefabilului fulg de nea care coboară de sus pentru a vesti schimbarea, să împrumutăm din strălucirea ghirlandei din brad, să simțim colinda cerului, să cântăm bucuria unei sărbători unice!

Prof. Mariana Rusu

In acest număr:

1. Gânduri de iarnă	1
2. Pledoarie pentru calitatea de a educa.....	1
3. Scrisoare către Moș Crăciun.....	2
4. Știm să oferim cadouri?.....	3
5. CHRISTMAS SYMBOLS.....	4
6. Pomul de Crăciun.....	5
7. Tradiții și superstiții de Crăciun.....	6
8. Credințe populare de Crăciun.....	7
9. Pledoarie pentru antiviolență.....	8
10. Avantajele cetățeniei europene.....	9
11. Școala antiviolență.....	10
12. Delincvența juvenilă.....	11
13. Doar împreună împotriva violenței	12-14
14. Literatura-o convenție a non-violenței.....	15
15. Dincolo de universul violenței în romanele lui Liviu Rebreanu și Marin Preda.....	16
16. NELSON MANDELA, erou contemporan al păcii și nonviolentei.....	17
17. DECEMBRIE 1989—ISTORIA CARE NE MARCHEAZĂ.....	18

Știm să oferim cadouri?

*Dacă nu putem fi buni, măcar să încercăm
să fim politicoși”
(N. Steinhardt)*

De multe ori suntem puși în situația de a oferi cuiva un dar. În aparență acest gest pare simplu, de fapt e o misiune dificilă.

De aceea m-am gândit că acum, în ceas de mare sărbătoare, într-o lună specială denumită generic „luna cadourilor”, să încerc să vă ofer vouă, dragi elevi, câteva sugestii în legătură cu modalitatea în care puteți oferi daruri persoanelor apropiate vouă.

Fiind cea mai așteptată lună a anului, luna decembrie constituie prilej de bucurie atât pentru cei mici dar și pentru ...părinți... și chiar bunici. Cu mic, cu mare așteptăm să vină Moșul. Dar fiecare la rândul său se transformă în Moș Crăciun pentru că e minunat să vezi bucuria din ochii celor dragi.

Alegerea unui cadou trebuie făcută cu mare grijă, de aceea răsfoind *Codul bunelor maniere*, am reținut câteva aspecte pe care aș dori să vi le împărtășesc și vouă, dragii mei, căci a ști să oferi mici daruri, cu discreție și tact, este un semn de noblețe sufletească.

În cazul unei femei, cutia cu bomboane este un dar ideal, singura condiție e ca produsul ales să fie de calitate, ambalajul elegant, iar florile, alese cu discernământ, în funcție de sezon și eveniment, nu trebuie omise, indiferent de vârstă.

Cadoul unui barbat pentru o femeie ar putea fi o eșarfă, o curea, un portofel sau o bijuterie, aleasă cu gust, dar nu foarte valoroasă. Bijuteriile prețioase se oferă numai cu ocazii speciale cum ar fi logodna sau nunta.

O femeie poate oferi alteia obiecte vestimentare dacă au o relație de strânsă prietenie.

În cazul unui cadou oferit unui barbat, o sticlă de băutură excepțională poate fi o soluție salvatoare ca și florile pentru o femeie.

O femeie poate oferi unui bărbat obiecte precum: cravată, curea, vestă, mănuși, borsetă, curea, portofel, brichetă, tabacheră, portțigaret. Celor care au drept hobby pictura, muzica, arta fotografică li se pot oferi albume de artă, ustensile pentru desen, aparate foto.

În cazul copiilor, prioritate au jucăriile, alese în funcție de vârstă, aptitudini, preocupari, aspect sau scop educativ. Articolele de îmbrăcăminte se dăruiesc doar în familie, ele nefiind o bucurie pentru copii, ci doar pentru părinții acestora. Cărțile se aleg în funcție de vârstă, iar pachetul poate conține mai multe tipuri: de colorat, de povești, benzi desenate, povestiri istorice. Cartea trebuie să aibă scrisă pe prima pagină o dedicație.

Deci, dragii mei, indiferent care este destinatarul cadoului pe care vreți să-l oferiți, fiți atenți la alegerea pe care o faceți, deoarece un cadou ales cu grijă devine unul special care poate valora mai mult decât o mie de cuvinte, dar poate în același timp să producă și neplăcere! În speranța că am putut să vă vin în ajutor, vă doresc Sărbători fericite și inspirația să vă însoțească pașii!

Prof. Oancă Gabriela

CHRISTMAS SYMBOLS

Santa Claus

The earliest legend of Saint Nicholas reaches back to Asia Minor in the 4th century. Much later, the name "St. Nicholas" splintered into many variations among Protestant churches in Europe. Then, with the colonization of America, religious and secular images joined in recognizing "Santa Claus", who symbolized the spirit of giving.

Christmas Trees

The Christmas tree is a custom from Germany. When German immigrants came to America, they brought with them the tradition of hanging small toys, festive lights, colourful decorations, candies and other goodies on the Christmas tree.

Christmas Gifts

The custom of giving gifts goes back to when the Three Wise Men came to Bethlehem bearing gift. Nowadays Santa Claus delivers gifts.

Candles

In Victorian times, candles came to represent good will for those less fortunate during the holiday season. Candles were placed in windows as a sign to passerby that shelter and warmth could be found within.

Reindeer

They are auspicious animals associated with Christmas. They pull the sleigh bringing Santa and his big bag of presents to houses around the world. Reindeer are happy creatures, providers of good fortune and abundance.

IARNA

***Fulgi zglobii s-aștern în zare
Peste case, peste tot
Simt că nu mai am răbdare
Îmi vine să ies, să țin, să zbier.***

***Știu fiecare fulg, simt că timpul trece
Stau și mă gândesc...
Fulg cu fulg încep să număr
Privesc atent spre tine...***

***Oare cum ai putut
S-ascunzi totul?
Ai transformat viața
Într-o moarte albă, de cristal.***

***De ce ți-a luat atât?
Știi că te aștept mereu
Și cu fiecare puf de apă
Mă oprești, parcă, din timp.***

Ciornovalic Alexandru,
Clasa a XII-a B

Christmas Stockings

The story comes from the 1800's, when the father of three young maidens could not afford a dowry for his daughters to be married. St. Nicholas heard of the poor misfortune of the maidens and secretly threw three bags of gold coins down their chimney.

It is said that the gold coins landed in the girls' stockings, which were hanging in the fireplace to dry.

Christmas Caroling

It is a medieval custom of dancing and singing around the Christmas tree. Early carols were not holy enough for singing inside a church, so caroling was done outside.

Prof. Teclu Adriana

Pomul (sau Bradul) de Crăciun este de obicei un brad verde decorat, natural sau artificial. Tradițional, este asociat cu celebrarea Crăciunului. Este adus în case și decorat cu lumini de Crăciun (inițial erau lumânări, dar o dată cu evoluția tehnologiei, se obișnuiește folosirea becurilor led sau a diferitelor cabluri luminoase), ornamente, ghirlande, bomboane și dulciuri în perioada de dinainte de Crăciun. Tradiția spune că pomul de Crăciun se împodobește în Ajun de Crăciun, pe 24 decembrie. Un înger sau o stea poate fi pusă în vârful pomului, reprezentând îngerii sau steaua de la Betleem.

Primele dovezi despre decorarea bradului sunt din Livonia (Estonia și Letonia de astăzi) în secolul XV.

De asemenea, este posibil ca pomul de Crăciun să provină de la nordici, care obișnuiau să-și împodobească casele cu ramuri de brad și de vâsc, obicei păstrat și în tradiția coroniței de brad. Pomul de Crăciun a pătruns

POMUL DE CRĂCIUN

în Orient, prin intermediul catolicismului. În Rusia europeană Ajunul Crăciunului era sărbătorit în pădurile de brazi, unde era ales unul ca cel mai frumos dintre toți și împodobit cu lumânări aprinse, bomboane, jucării etc.

Bradul împodobit se întâlnea ca pom de Crăciun doar în orașele din Germania sfârșitului de secol XIX, dar odată cu Primul Război

Mondial s-a răspândit pe întreg teritoriul acestei țări.

În tradiția românească de la sate se regăsește acest obicei al împodobirii bradului la nunți și la moartea tinerilor, femei și bărbați. Obiceiul există din vremea dacilor și semnifică o nuntă rituală între persoana decedată și natura reprezentată prin brad. El a rămas în tradiția unor comunități locale din regiunile Banat și Oltenia. Bradul astfel împodobit se numește Pomul vieții, care se regăsește drept motiv natural în arta populară.

Odată cu evoluția etnografică a poporului român, bradul a căpătat din ce în ce mai multe înțelesuri, precum cel de "arbore de judecată", "arbore de pomană", "arbore fertilizator" sau "stâlp de arminden".

În zilele noastre, împodobirea pomului de Crăciun a devenit una dintre cele mai iubite datini, atât în mediul urban cât și în mediul rural, odată cu așteptarea, în seara de Ajun, a unui personaj mitologic, Moș Crăciun.

Obiceiul prin care fiecare familie cumpără câte un brad, deși este o tradiție în multe state din lume, reprezintă un pericol pentru natură având în vedere că numai românii au nevoie de aprox. 5 milioane de brazi, ceea ce înseamnă o pădure întreagă.

Peste o sută de mii de brazi au fost tăiați în anul 2009, 65.833 în 2011, iar anul acesta vor fi tăiați aproximativ 120.000. Pentru a ajunge la dimensiunile preferate pentru Crăciun, unui brad îi trebuie cel puțin 15 ani. Într-un hectar de pădure intră 5.000 de puieți. Doar brazii tăiați de Romsilva anul acesta ar acoperi peste 20 de hectare cu pădure care ar putea să asigure la maturitate într-o oră necesarul de oxigen pentru o zi pentru mai bine de 300.000 de oameni.

Ar trebui să ne gândim ce alegem!

Ing. Anca Onu

“Nu contează dacă bradul de Crăciun este natural, din plastic sau aluminiu. Cu adevărat important este ca el să fie împodobit cu zâmbete.”

J. Allen Harrison

“Copilăria constă în a crede că, printr-un brad de Crăciun și câțiva fulgi de nea, poți schimba întreaga lume.”

Andre Laurendeau

Tradiții și superstiții de Crăciun

Pentru noaptea Ajunului, românii au tradiții și obiceiuri unice, păstrate din moși – strămoși. Iată cele mai frumoase și cunoscute obiceiuri și tradiții specifice Crăciunului la români!

1. Împodobirea bradului

Cu o săptămână înainte Sarbatorii Nasterii Domnului, gospodinele își împodobesc casele și agață de grindă sau de strașină crenguțe de busuioc, levănțică sau mentă ca să poarte noroc celor din casă. De asemenea, împodobirea bradului a devenit una dintre cele mai iubite datini atât în mediul urban cât și în mediul rural, odată cu așteptarea, în seara de Ajun, a unui personaj mitologic, Moș Crăciun. În Maramureș, bradul de Crăciun se împodobeste cu cercuri din nuiete de sălcie, hârtie colorată, mere și prune.

2. Ignatul – ziua tăierii porcului

Pe 20 decembrie este ziua Ignatului, zi în care se sacrifică porcul, iar oamenii pregătesc preparatele din carne pe care le vor avea pe masă în ziua de Crăciun. Tradiția spune că în noaptea dinaintea Ignatului porcul își visează cuțitul, iar vrăjitoarele umblă să ia belșugul casei. Bătrânii spun că în ziua în care se taie porcul cei săraci trebuie să taie alt animal sau o pasăre, căci dacă vei vedea sânge curgând îți va merge bine.

Și crucea pe care o fac bătrânii pe fruntea copiilor cu sânge de porc, pentru a fi feriți de boli, este o altă superstiție de Ignat. De asemenea, este important ca printre cei care asistă la tăierea porcului să fie persoane miloase, căci altfel carnea lui nu va mai fi la fel de bună.

3. Colindatul

Unul dintre cele mai

importante și frumoase obiceiuri care se practică și azi începând din Ajunul Crăciunului, și până în ziua de Anul Nou este colindatul. Obiceiul colindatului a înglobat în el nu numai cântec și gest ritual, ci și numeroase mesaje și simboluri ale unei străvechi spiritualități românești.

În ajunul Crăciunului, pe înserat, în toate satele din țară, începe colindatul. Copiii cu steaua vestesc Nașterea Domnului și sunt primiți cu bucurie de gazdele care îi răsplătesc cu mere, nuci și colaci.

Tradiția spune că primirea colindătorilor ne asigură un an bogat.

4. De asemenea, la sate, bătrânii **evită să dea cu împrumut** ceva din casă. Superstiția spune că se vor înmulți lupii și vor coborâ în sat. Iar, în unele zone locale fac focuri mari pentru îndepărtarea spiritelor rele.

În ziua de Crăciun se crede că cerul se deschide și se vede casa lui Dumnezeu, iar animalele vorbesc și numai cei curați la suflet pot vedea "dincolo".

5. Un vechi obicei al românilor de la sate era acela ca în Ajunul Crăciunului, **gospodarii să se trezească dimineața devreme**, să facă focul în sobă și cu o rămurică a unui pom din grădină să jăruiască jarul stând la gura sobei și să spună: "Bună dimineața lui Ajun! /C-a venit într-un ceas bun /Să ne-aducă:porcii grași și unturoși /Și oamenii sănătoși; /Vacile cu viței,oile cu miei,scroafele cu purcei,cloștile cu pui,găinile cu ouă... La anul și la mulți ani!"

6. Și în Bucovina, în Ajunul Crăciunului **se pun pe masă un colac și un pahar de apă, pentru sufletele celor răposați**, care, potrivit credinței, vin în această noapte pe la casele lor.

7. În postul Crăciunului **încep șezătoarele**, când tinerii și bătrânii deopotrivă se strâng în zilele lucrătoare pe la casele fiecăruia pentru a toarce lână și a ajuta la treburi gospodărești.

8. **În Ajunul Crăciunul nu se face curățenie** și nici nu se aruncă gunoii, căci vei alunga norocul, iar dacă în această zi mănânci mere vei fi sănătos tot anul.

Ana Maria Voinea,
Clasa 11B

"Crăciunul este perioada când ai dor de acasă – chiar dacă ești deja acasă."

"Crăciunul din suflet dă atmosfera de sărbătoare." W.T. Ellis

Credințe populare de Crăciun

Pentru multe persoane, Crăciunul reprezintă mai mult decât împodobirea bradului, masa în familie, goana după cadouri sau răsplătirea colindătorilor. Pentru aceste persoane, Crăciunul are o încărcătură emoțională extraordinară, iar de acesta sunt legate mai multe obiceiuri și credințe. Superstițiile legate de această sărbătoare sunt numeroase:

1. Se consideră că cei care s-au născut în ziua de Crăciun vor avea noroc în viață;

2. Dacă în ziua de Crăciun ninge, se crede că în cea de Paște va fi vreme frumoasă. Totodată, dacă cerul este senin, anul ce urmează va fi unul roditor.

3. Dacă nu ai împodobit locuința cu crenguțe de vâsc, vei avea ghinion tot anul.

4. Noroc vei avea și în cazul în care ai vărsat vin pe masă, ai dat de pomană sau ai răsturnat cutia cu chibrituri.

5. Dacă în Ajunul Crăciunului nu ai făcut un cadou cuiva, nu vei avea un an prosper.

6. Dacă te săruți sub vâsc în noaptea de Ajun, vei avea noroc în dragoste, însă, dacă eviți acest lucru, vei avea parte de ghinion.

7. La fel ca în seara de Sfântul Andrei, pentru a alunga farmecele și duhurile rele, se așază căței de usturoi pe masă și la ferestre, iar în multe sate românești se obișnuiește să se ungă cu usturoi vitele și grajdurile.

8. În seara de Ajun, unele persoane mătură pragul locuinței, pentru a avea noroc în anul ce urmează.

9. În dimineața de Crăciun se obișnuiește ca oamenii să se spele pe față cu apa în care a fost amplasat un ban de argint. Aceasta operațiune se face pentru a respinge bolile în anul următor.

10. În ziua de Crăciun, superstițiile spun că nu se poartă încălțăminte nouă, riscând, astfel, să se atragă ghinionul.

11. Colindătorii sunt răsplătiți cu colaci de către femei, pentru ca locuința să fie îmbelșugată, iar roadele bogate. În același timp, cel ce nu primește colindătorii și nu îi recompensează, nu va avea recoltă bună și nici belșug în casă.

12. Dacă bradul ia foc, se anunță ghinion întregul an următor.

13. Dacă în Ajunul Crăciunului mananci mere, atunci vei fi sănătos tot anul.

14. Lumânările aprinse în noaptea de Crăciun trebuie să fie lăsate să se stingă singure, pentru a avea un an bun.

15. Copilul născut de Crăciun va fi norocos toată viața;

16. Cei care mor în ziua de Crăciun se duc în Rai;

17. Aduce ghinion să cânti colinde de Crăciun în oricare altă perioadă a anului;

18. Plantele verzi sunt simbolul reînnoirii și trăinicieii vieții și din acest motiv sunt folosite pentru decorarea casei de sărbători. Plantele verzi mai simbolizează și întoarcerea primăverii la sfârșitul anotimpului rece. În zilele noastre, bradul împodobit este simbolul acestor credințe.

19. Femeile pun în apa în care se spală o nuca, pentru a fi sănătoase și un ban, ca să fie bogate.

20. Gospodarii pun mâna pe toate uneltele din curte, ca să le folosească sănătoși și cu spor în noul an.

21. Tot de Crăciun, se pune o potcoavă în găleata cu apa și apoi apa este dată la vite, ca să fie tari ca fierul.

22. Cât țin zilele de Crăciun, furca de tors este ascunsă, fiindcă se crede că cel care o va vedea ar putea fi mușcat de un șarpe lung și gros ca furca.

23. Pâinea se așază sub masă pentru noroc, iar sub fața de masă se pune pleava de grâu, pentru belșug.

24. Împotriva deochiului și farmeceilor, în cele patru colțuri ale mesei se pun usturoi și semințe de mac.

25. Coșurile caselor se scutură, iar funinginea se pune la rădăcina viței-de-vie și a pomilor, pentru rod bogat.

26. Tradiția spune că de Crăciun se deschide cerul și este văzut, de către cei buni, Dumnezeu stând cu sfinții și îngerii la masă.

26. În această zi, se spune că boii vorbesc între ei, dar celor care îi ascultă li se tulbură mințile.

27. Fetele, după ce se spală, își pun un pieptene și usturoi sub pernă, ca să își viseze ursitul. Tot pentru a-l visa pe cel ursit, fetele pun tot felul de mâncăruri sub geam. Există credința că ursitul va veni să guste din ele și astfel îl vor vedea.

28. În unele legende, se spune că unul dintre animalele alese de Maica Domnului este broasca. Aceasta a fost cea care a vestit Sfânta Naștere. Drept urmare, trupul broaștei nu putrezește, ci se usucă, nefiind mâncat de viermi. Se consideră că cine omoară o broască face un mare pacat.

29. Nu este bine să porți pantofi noi în seara de Crăciun

30. Dacă faci baie în ziua de Crăciun vei fi curat tot anul, dar nu este bine să te speli în prima zi a Anului Nou

Niciun Crăciun fără crenguțe de vâsc. Altfel, vei avea ghinion tot anul următor.

Dacă răstorni cutia cu chibrituri, dacă verși vin pe masă, dacă îți ții urechea, dacă dai de pomană sau dacă atingi cocoașa unui cocoșat vei avea noroc tot anul.

Crăciun fericit tuturor!

Dumitrache Adelina,
Clasa a X-a B

PLEDOARIE PENTRU ANTIVIOLENȚĂ

Violența ne marchează zilnic existența, ne rănește sensibilitatea, ne clatină din temelii sistemul de valori. Ea nu ține cont de vârstă, de om, de suflet. Și indiferent de cât de mult rănește, ea nu face riduri și se hrănește din vicii, slăbiciune, lipsa educației.

Din păcate, violența a reușit să străpungă și pereții groși ai școlilor, aducând hibe la o societate bolnavă până și în spațiul al cărui rol ar trebui să fie doar o călăuză către cele bune ale vieții, ale spiritului.

Deosebit de grav e faptul că violența poate distruge instant o lume, te poate măcina cu desăvârșire lăsând răni permanente, poate distruge acel echilibru la care aspirăm întreaga copilărie, poate anihila zborul nostru spre infinit, visul oricărui copil, poate anula personalități și distruge esențe.

De ce oare apare violența în școli? Deși pare o problemă profundă, uneori e ceva de suprafață și o simplă notă a educației sau a lipsei ei. Să fie omul violent din superficialitate? Să se rupă el de acea definiție a lui de „animal rațional” și să rămână un simplu animal?

Unii elevi justifică violența prin faptul că vor să-și impună opinia, să iasă în evidență, să-și evidențieze în fața celorlalți statutul.

Astfel, spațiul școlar devine uneori un adevărat câmp de război unde, ca și în societate, se impune cel cu vocea mai sonoră sau cu pumnul mai puternic.

Împotriva violenței se țin ore de dirigenție sau se promovează idei nobile ca toleranța, pacea, lipsa agresivității, în cadrul diverselor programe și proiecte la nivel local sau național.

De multe ori însă, ne lovim de un zid, de probleme mult mai grave decât par la prima vedere. Am putea opri acești copii violenți dezmembrând grupurile cu cei asemenea lor, punându-i să facă ceva constructiv, îndemnându-i către lucrurile mici întâi, cum ar fi a-și cere scuze, a-i îndrepta către arte, apoi, către medii sociale echilibrate din care pot învăța ceva.

În același timp, violența la unii tineri nu este decât o manifestare în exterior a unor dezechilibre interioare precum depresia sau doar o simplă imitație a unor idei violente preluate din jocuri video sau din filmele de acțiune.

Pentru a preveni violența trebuie încurajată comunicarea și, în același timp, controlul furiei ce

stăpânește acești copii. Nefiind un robot, omul este, după vorbele lui Blaga "ființă culturală" ce are capacitatea de a da un înțeles cuvântului. Astfel, cu mult efort, violența poate fi combătută prin cuvânt.

Pentru a înlătura violența trebuie să o refuzăm, nu să o negăm, căci ea nu se reduce la o simplă armă, la o simplă lovitură ca proiecție a unui alter-ego zbuciumat. Refuzăm confruntările directe, adoptăm discuțiile libere și eliberăm din noi toate sensurile și simbolurile negative ce duc la orice tip de violență.

Ce poate fi mai rău decât violența care ne rupe caracterul de ființă socială și care ne izolează într-o lume tristă și lipsită de interes? Violența se poate naște de oriunde și o simplă doză de violență poate duce la intoxicarea inimii, a afectelor, a credinței. Și inițial o privim detașată, pentru că se manifestă superficial. Însă, pe termen lung, violența în școli distruge destine, înfierează suflete și ucide interesul noii generații.

Așa că, dragi elevi, haideți să comunicăm atunci când avem o problemă, să ne spunem păsul de câte ori considerăm că e cazul, să ne cerem dreptatea prin cuvânt și prin argumente! Prin comunicare și dialog cu sine, prin evitarea agresivității și autocontrol, combatem violența și promovăm dorința de frumos, de mai bine, dorința de a asimila lumea în totalitatea ei atât de dificilă, dar atât de frumoasă.

Oricine veți fi, orice veți deveni, oriunde vă veți afla, ASCULTAȚI mesajul BLÂNDEȚII, DRAGOSTEI, BUNĂTĂȚII, nu pe cel al violenței.

Bunătatea, Blândețea, Dragostea conduc spre lucruri înălțătoare. Violența, în cel mai fericit caz, nu duce nicăieri.

Prof. Carmen Codreș

Avantajele cetățeniei europene

Drepturile asertive

- să fiu respectat pentru cine sunt și pentru ceea ce fac;
- să decid care sunt prioritățile mele;
- să am propriile valori, credințe
- să le spun celorlalți cum doresc să fiu tratat;
- să greșesc fără să fiu ridiculizat;
- să am relații sociale pozitive în care să mă simt în siguranță și respectat;
- să spun NU, să refuz ceva atunci când știu că nu mi se potrivește fără să mă simt vinovat;
- să cer informații atunci când mă interesează ceva;
- să fiu ascultat și luat în serios;
- să fiu fericit.

Activitatea "Avantajele cetățeniei europene" desfășurată pe 22 noiembrie 2013 de elevii claselor 10A, 11A și 11B sub îndrumarea prof. Ciobanu Daniela este parte din proiectul local "Cetățeni europeni de 20 de ani". Cu această ocazie, elevii au prezentat avantajele cetățeniei europene, printre care: dreptul la libera mișcare, dreptul la muncă liberă, dreptul la protecție consulară, alegerea reprezentanților în Parlamentul European.

La final, elevii au realizat postere cu UE în viziunea lor.

ȘCOALA ANTIVIOLENȚĂ

Elevi, părinți, profesori, specialiști asistăm zilnic, direct sau indirect, la manifestarea, sub diferite forme (verbal, fizic sau emoțional), a unor comportamente caracterizate prin violență, consum de alcool sau substanțe interzise în mediul școlar.

Cadrelle didactice din școli, precum și familia, au un rol foarte important în combaterea violenței.

Violența cuprinde orice formă de manifestare a unor comportamente precum:

- *Violența verbală și psihologică* (poreclire, tachinare, amenințare, hărțuire)
- *Violența fizică* – comportamente care intră sub incidența legii penale (consum/ comercializare de droguri, furt, viol)

Educația prin manifestări de natură agresivă este destinată eșecului. Ca urmare a necomunicării și lipsei educației, se poate descrie chiar și o scară spre violență:

Necomunicarea – ca prim rezultat este instrăinarea, ceea ce îl determină pe viitorul agresor să considere pe cineva apropiat un mare dușman;

Necooperarea – viitorul agresor nu resimte durerea sau nedreptatea îndreptată înspre viitoarea victimă;

Agresivitatea latentă – faza de ostilitate, a maniei și a disprețului;

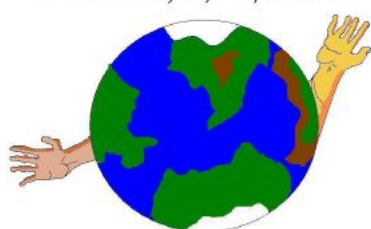
Violența – manifestă agresiunea. Aceasta are loc tot mai des, până devine o obișnuință și chiar o justificare a viitorului agresor.

Prof. Mioara Necula

Violența nu te face inteligent

we are the messengers of a respected world

DECALOGUL ANTIVIOLENȚĂ

1. Tratăm colegii cu respect!
2. Sunt răspunzător pentru faptele mele!
3. Anunț profesorii când am o problemă!
4. Nu accept ca un coleg să fie umilit!
5. Nu tolerez intimidările!
6. Nu voi ignora niciodată un coleg care are nevoie de ajutor!
7. Vreau să am autocontrol; nu sunt un om slab!
8. Cuvintele jignitoare dor!
9. Voi respecta regulile școlii!
10. Nimeni nu are dreptul să lovească o ființă!

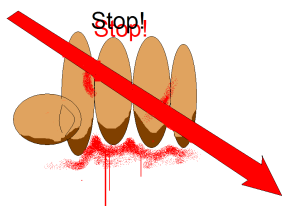
Abandonează violența, adoptă armonia și dragostea.

Nu-ți pata caracterul folosind violența ca un mijloc de rezolvare a problemelor.

Stop! Violența omoară! Ai doar o singură viață! Fii calm și îngăduitor!

Sloganuri:
Sava Florin, 12 B

Delincvența juvenilă

Principala cauză a acestui proces de involuție trebuie căutată, în primul rând, în sistemul motivațional al fiecărui elev în

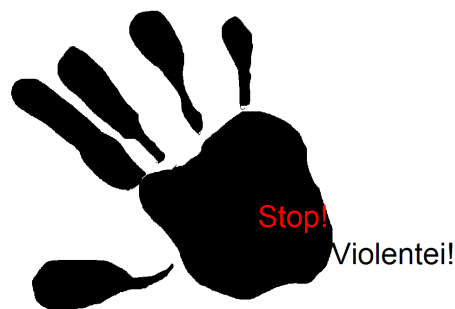
parte și al colectivivelor școlare în genere. Trebuie să introducem în calcul, însă, o serie întreagă de factori noi.

1. Transformările politice profunde, rapide, uneori haotice, accelerarea ritmului social, au produs prefaceri masive în mentalitatea școlarului, la toate nivelele sistemului educațional. Acestea au afectat în mare măsură și complexul motivațional al elevilor Colegiului Tehnic "Aurel Vlaicu". Astfel, în timp ce elevii dinainte de 1989 aveau contracte ferme cu întreprinderea patronatoare a școlii (Combinatul Siderurgic Galați, cum se numea pe atunci) și aveau asigurate, în proporții majoritare, locuri de muncă la absolvire, fiind, deci, motivați să-și desăvârșească pregătirea profesională, dar și nivelul de cultură generală, conștiința elevilor de astăzi este vizibil marcată negativ de incertitudinea tot mai presantă a găsirii unui loc de muncă, dar mai ales de cea a integrării multidimensionale în sistemul social, în structurile superioare ale afirmării personalității umane.

2. De aici, o scădere dramatică a interesului și motivației școlare, orientarea spre zone străine sistemului educațional, cu canale de comunicare dinspre și înspre anomie și infraționalitate. Aici ar putea fi cheia infraționalității școlare, a așa-zisei delincvențe pasive, gata oricând să se manifeste activ, cu cortegiul ei de consecințe, adesea dramatice, în delincvență manifestă. Lipsa de perspectivă deschide prin ea însăși perspectiva anomiei și infraționalității.

3. Așa s-ar putea explica manifestările deviante în comportamentul tineretului de vârstă școlară, sub toate aspectele: conflicte grave între elevi, între elevi și profesori, cu autoritățile sau cu părinții, urmate de violență, distrugeri de bunuri materiale, fuga de acasă, intenții sau tentative de suicidare, absentism, abandon școlar, repetenție, până la consumul de droguri, violuri, tâlhării, crime, toate cu consecințe dintre cele mai nefaste, atât în plan social cât și în plan individual, cu efecte negative asupra sănătății fizice și psihice a elevilor, boli de serioasă gravitate pentru colectivele școlare (SIDA, TBC, afecțiuni venerice etc.) ; afecțiuni psihice (stări depresive, tulburări comportamentale), cu impact asupra personalităților în formare.

4. În concluzie, se poate spune că, dacă unii elevi – majoritatea, desigur, percep școala ca un mijloc de atracție în legătură cu dobândirea de noi cunoștințe, având frecvență foarte bună și rezultate pe măsură, unii - din ce în ce mai mulți, din păcate, nu văd în ea decât dimensiunile unui mediu, dacă nu ostil, atunci cel puțin străin, în care nu pot găsi răspuns preocupărilor lor, sau care nu le oferă calea imediată a satisfacerii unor aspirații realizabile și care, cu tot cortegiul de obligații impuse de programele școlare,

vine să se adauge unor insatisfacții, de ordin individual, familial sau social, mai mult sau mai puțin manifeste.

5. Gradul ridicat de toleranță, aplicarea sporadică și ineficientă a sancțiunilor, indiferența sau respingerea de către colegi și cadrele didactice, lipsa de preocupare pentru popularizarea și însușirea legilor și a regulamentelor școlare care stabilesc modul de comportare al elevilor în școală, familie și societate, au adâncit sau au creat noi posibilități de alunecare spre devianță.

Prof . Traian Drăgănescu

Pledoarie pentru antivioolență - Frânturi de gânduri...

"A lupta contra violenței școlare înseamnă a ameliora calitatea relațiilor și a comunicării între toate persoanele angrenate în actul educațional"
Dardel Jaouadi .

Violența este arma celor slabi

"Violența este refugiul incompetențelor."

„Pot tolera ceea ce simt, chiar dacă nu simt ceva plăcut.”

„Mi-aș dori ca situația să fie alta, însă știu că dorința mea nu devine obligatoriu realitate doar pentru că vreau eu asta.”

„Pot să accept că în viață mi se întâmplă și lucruri pe care nu le doresc, deși este neplăcut.”

„Pot să suport prezența acestui gând, deși nu îmi place.”

**SPUNE NU
VIOLENȚEI!**

„Lipsa de educație generează un comportament primar, brutal, lipsit de respect și conduce la violență”

Violența NU este o soluție!

„Pot accepta comportamentul celorlalți, chiar dacă aceștia nu fac întotdeauna ce mi-aș dori eu.”

„Pot accepta că am făcut asta chiar dacă preferam să nu o fac.”

„Nu lucrurile care ni se întâmplă Care ni se întâmplă contează, ci felul în care reacționăm noi față de ele.”
Hans Eynseck

„Intoleranța este o formă de violență.”

“Violența este răutatea genetică neînțârcată la timpul potrivit.”

“Atâta timp cât oamenii vor folosi violența pentru a combatе violența, aceasta va exista întotdeauna.”

Pagină realizată de:
Apostolache Georgiana,
Clasa 11 B

DOAR ÎMPREUNĂ ÎMPOTRIVA VIOLENȚEI

Violența este constrângerea unei persoane sau agresarea.

Violența poate fi de mai multe tipuri, dar marea majoritate a persoanelor cand aud de violență se gandesc mai întâi la cea fizică, deși de multe ori violența verbală este preponderentă.

Ce aduce violența? Depinde prin ochii cui o vedem.

Un așa-zis "baiat de cartier" ar spune "ochi pentru ochi si dinte pentru dinte" și ar răspunde la violență tot prin violență, pe când o persoana rațională ar reflecta asupra problemei și ar încerca să găsească cea mai bună soluție pentru ca această violență să înceteze!

Probabil mulți dintre voi cunoașteți cazuri de familii dezorganizate, marea majoritate din cauza violenței în familie, principalul motiv pentru care familii se destramă, lăsând în urmă copii nevinovați.

De asemenea, comportamentul violent în societate poate duce la distrugerea vieții.

Luăm cel mai concret exemplu: agrezezi o persoană, aceasta este mai "slabă de înger" și, în cădere, se lovește la cap și moare. Acest lucru înseamnă două vieți distruse, a victimei care nu o să mai fie pe lumea asta și a agresorului pe care îl aștepta multe zile după gratii.

Dacă vrei o viață liniștită, cat mai departe de gratii sau o viață alături de familia ta
Spune NU violenței!

Alina Filip,
Clasa 11 B

Violența a devenit o problemă gravă și îngrijorătoare. Întâlnim violență acolo unde ar trebui să fie armonie și înțelegere, adică în familie; în școală unde ar trebui să existe educație, vedem violență, pe stradă și în societate la fel. Tot mai des în ultimul timp, părinții se plâng de copiii lor, deoarece aceștia sunt mai agitați, mai greu de stăpânit, vorbesc urât, stau ore în șir în fața televizorului și a calculatorului.

Violența tulbură grav mediul școlar. Ea conduce la o deteriorare a climatului în școală, afectează raporturile elev-elev și elev-profesor și generează sentimente de insecuritate, de teamă, care influențează negativ dezvoltarea normală a elevului. Școala este un loc, unde elevii se instruiesc, învață, dar este și un loc unde se stabilesc relații, se promovează modele, valori, se creează condiții pentru dezvoltarea cognitivă, afectivă și morală a copilului.

În condițiile unui mediu familial instabil, tensionat, conflictual, școala poate reprezenta pentru elev o a doua șansă.

Dacă ne gândim mai bine, spunem mereu că binele învinge totdeauna răul, dar oare în basmele copilăriei lupul cel rău care a comis "fapte de violență" la adresa iezilor nu a fost pedepsit tot violent? Cum putem învăța să fim toleranți? Se spune: bine faci, bine găsești! Dar de multe ori "binele" îl găsești nu la cel căruia i-ai făcut bine, ci la cine nu te aștepți! Cred că cel mai corect ar fi ca elevul să fie pus cât mai des în situația de a expune propria soluție de rezolvare a situațiilor de violență, de a conștientiza urmările unei astfel de situații.

Iuliana Marinescu,
Clasa 10 B

Pentru a putea fi prevenite aceste violențe este nevoie de mult calm, de toleranță, bunătațe, înțelegere.

De exemplu, dacă ne aflăm în conflict cu un coleg, problema nu se rezolvă dacă ridicăm palma, ci prin cuvinte bine alese, cu care să încercăm să stabilim un dialog, căci, în principiu, acesta este răspunsul la toate neînțelegerile.

Pentru a nu provoca în jurul nostru violență, nu trebuie să arătăm ceea ce nu suntem, nu trebuie să-i enervăm sau să-i jignim pe cei din jur, să ne lăsăm influențați la rău. Mai bine, să încercăm să fim prieteni.

Violența este un aspect periculos al existenței, întâlnit în special la tinerii care bravează, care se cred superiori tuturor. Rezultatul acțiunilor lor nu este decât amplificarea conflictului, producerea unor accidente nedorite sau chiar moartea.

În ultima vreme, formele violenței s-au diversificat. Dacă până acum participau în special băieții, mai nou întâlnim conflicte și între fete care, de multe ori, sunt chiar mai îndârjite.

Totuși, mi se pare îngrijorător faptul că violența se manifestă din plin în școală, între adolescenți care se ceartă din cauza notelor, pentru un băiat sau din motive aparent banale ce declanșează o agresivitate de nedescris.

Este ușor să administrezi cuiva o palmă, sa-i vorbești urât sau să-l jignești. Poate unora li se pare ceva normal, poate consideră acest fapt un mijloc de rezolvare a problemei. Poate că, uneori, după cinci minute, regretă actul săvârșit.

Însă palma fizică nu doare deloc în comparație cu rana din suflet, cu umilința pe care o simte o persoană când este lovită sau jignită. Niciodată nu putem ști care vor fi consecințele unei astfel de manifestări agresive.

De aceea, este important pentru fiecare dintre noi, ce ne considerăm oameni liberi ai acestei planete, să fim tratați cu demnitate, să nu fim agresați fizic sau verbal, să fim tratați cu toleranță, chiar atunci când greșim.

Și atunci.....de ce să nu începem noi înșine să învățăm lecția înțelegerii și a toleranței?

Ramona Dănescu
Clasa 10 B

DOAR ÎMPREUNĂ ÎMPOTRIVA VIOLENȚEI

Cauzele cele mai frecvente ale violenței

- Lipsa motivației de învățare;
- Imaginea de sine negativă;
- Modelul comportamental violent din familie, grupul de vârstă, cartier;
- Lipsa suportului emoțional pozitiv;
- Evenimentele școlare trăite de copii ca eșec;
- Lipsa implicării părinților, familiei în aplanarea, prevenirea unor potențiale conflicte;

Comportamentul elevilor agresivi

- Răspund obraznic când sunt muștrați
- Se ceartă, amenință
- Se enervează rapid
- Sunt lipsiți de autocontrol
- Uneori argumentele lor sfârșesc în furie

Ce valorizează pentru sine un elev violent?

- Să se bată, „că doar nu e fraier”;
- Să pară dur, să producă celorlalți frică;
- Să fie șef, să aibă putere asupra colegilor și să fie ascultat;
- Să șocheze;
- Să fie admirat;
- Să umble/ să-și petreacă timpul în grup (cu „gașca mea”).

Cele mai frecvente forme de violență între elevi

Înjurături
Certuri
Conflicte
Jignire – trăsături fizice sau psihice
Bătaie
Jignire – situația economică
Jignire – apartenență etnică și religioasă

Trăsături individuale atribuite elevilor violenți

- prezintă probleme de comunicare;
- au toleranță scăzută la frustrare;
- resimt dificultăți de adaptare la disciplina școlară;
- au o imagine de sine negativă;
- prezintă instabilitate emoțională;
- instabilitate motrică;
- dificultăți de concentrare;
- tulburări psihice grave.

Profilul elevului violent

- *Ești al nimănui!*
- *Descurcă-te cum poți în viață!*
- *Fie ce-o fi!*
- *Viața este o junglă. În viață îți ajută tare mult dacă știi să te bați.*

Cele mai frecvente forme de violență a elevilor față de profesori

Absenteism, fuga de la ore
Indisciplină
Ignorarea mesajelor transmise
Refuzul îndeplinirii sarcinilor
Atitudini ironice, sarcastice
Agresiune nonverbală
Înjurături, jigniri
Lovire, agresiune fizică

Pagină realizată de:

Bârlădeanu Andrei,
Clasa 11 B

Literatura - o convenție a non-violenței

Întotdeauna am văzut, în literatură, mijlocul optim prin care foarte multe “tare “umane, devieri comportamentale, pot fi remediate. De ce? Pentru că literatura vine în sprijinul frumosului, în promovarea valorilor, în exprimarea sensului existenței.

Așa se explică faptul că opera, în genere, formează, și nu deformează. Relația antinomică între cele două realități sincretice a reprezentat dintotdeauna prilej de reflecție pentru cei interesați de domeniul educării prin cultura literară, în special. Se remarcă, de asemenea, o reală pledoarie pentru valorificarea unor principii etice care să conducă în mod inerent la o înălțare spirituală, urmând o traiectorie a ideii de metamorfoză.

Am constatat în ultima vreme un exod al tinerilor care văd în textul literar doar latura care trimite către patologic, către traiectoriile unui naturalism ascendent și molipsitor.

Adolescentul de astăzi apreciază într-un text literar doar scenele care par desprinse din viață, care spun ei, “educă”, care vin să completeze o imaginație oricum ușor înclinată către acte de violență fizică sau verbală. Un sondaj în rândul tinerilor de astăzi demonstrează cu prisosință acest aspect.

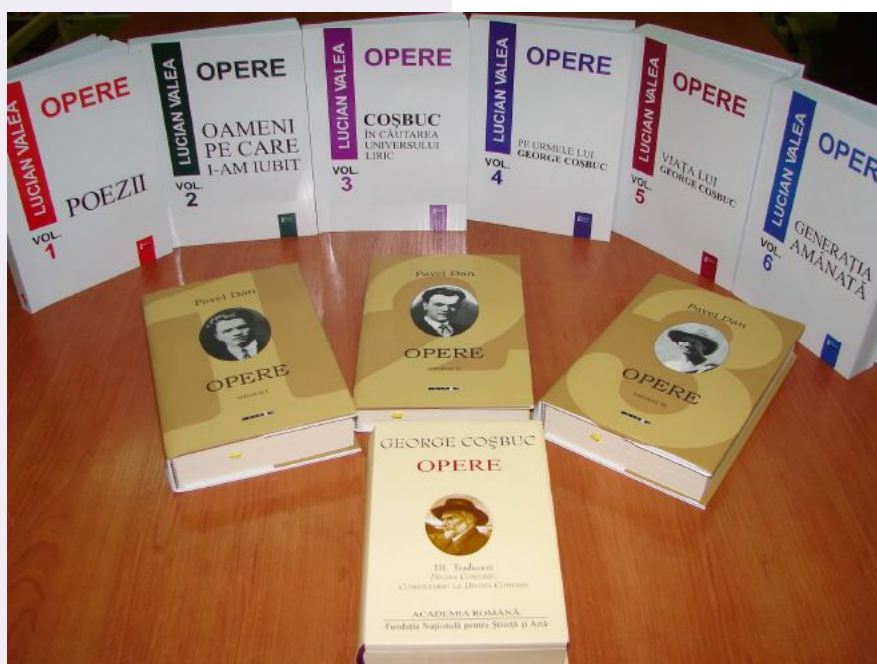
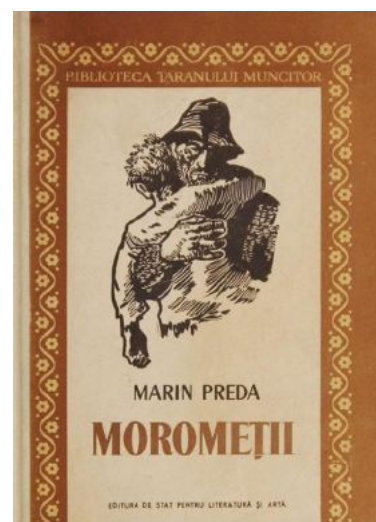
Un roman – etalon ca “Ion” va plăcea elevului de astăzi doar pentru că el cuprinde bucăți de viață autentică, cu rivalități obsedante și distructive, cu instincte primare care domină o lume. Același lucru se întâmplă și în “Moromeții” lui Preda care

interesează pentru modul rudimentar în care își rezolvau oamenii satului, disputele. Nimeni nu înțelege că autorul realist decupează bucăți din viață doar pentru a oferi niște lecții prin puterea antimodelului...

Dincolo de instinctele primare, pe el îl interesează mesajul moralizator care transpare dincolo de text. Dar cine mai are timp să-l înțeleagă? Superficialul, tentația mediocrității, indiferent ce aspect ia, toate acestea vin să formeze o percepție greșită asupra a tot ce înseamnă actul litarar. Literatura face o plerdoarie pentru frumos, categorie estetică din ce în ce mai sensibil văzută astăzi...Literatura este strigătul de ajutor al unei conștiințe care vrea să salveze sufletul de patima unui banal și al unui derizoriu, se pare, ireversibil!

Iubiți adevărata literatură! Detestați violența, indiferent de natura ei!

Prof. Mariana Rusu

Dincolo de universul violenței în romanele lui Liviu Rebreanu și Marin Preda

Romanele lui Rebreanu vădesc o evidentă obsesie a violenței. Bineînțeles, însăși lumea primitivă care constituie mediul predilect al imaginației scriitorului este o lume a violenței. G. Călinescu observase ca această lume, acest univers rural și sălbatic a fost zugrăvit cu „cea mai rece obiectivitate și cu multă măreție epică” de către Rebreanu. Dar nu numai duritățile, sălbăcia unui mediu rural înapoiat apar în eposul țărănesc rebrenian. Violența este, pentru acest scriitor, o constantă obligatorie, sau o cursă fatală în care cade omul. Ficțiunile sale sunt o ilustrare a unui mit al violenței, iar umanitatea sa e aceea a unei brutalități necesare.

Eroii cunosc prea bine "greul pământului" și toate cercurile existențiale - îndeosebi cele ale erosului și posesiunii - stau sub semnul sângelui.

Scenele dure sunt frecvente în "Ion", alcătuiind un fel simfonie continuă a suferinței fizice: bătaia dintre Ion și George, dintre Ion și Simion, repetatele bătăi pe care Vasile Baciulea le administrează fetei sale însărcinate, scena finală a uciderii lui Ion. Rebreanu are, ca puțini scriitori, percepția suferinței fizice. Nu numai spectacolul brutalităților, al bătăilor între protagoniști, schingiuirea unei victime neajutorate, cum este nefericita Ana, nu numai amenințările, furiile teribile ale câte unui personaj sunt manifestări ale agresivității, ci chiar simplele scene ale vieții satului sunt pline de zgomotul și de furia unei lumi în suferință.

Și totuși, dincolo de această revărsare a violenței (evidentă, de altfel), romanul "Ion" este o dramă a condiției umane degradate, umilite care se răzvrătește. De fapt, e o răzvrătire a firii contra societății abuzive, intolerante, nedrepte. Violența teribilă a patimii lui Ion are puterea elementelor dezlănțuite ale naturii, agresivitatea eroului trimițând spre natura sa primitivă.

Ion este un posedat de ideea de a avea pământ. Elementar sufletește, eroul este expus atracției maniacale spre o unică pasiune.

Astfel, violența derivă din pasiunea originară a posesiunii. Altfel spus, destinele umane din romanele rebreniene stau sub semnul asocierii mitului violenței cu cel al posesiunii.

Recitind "Moromeții", încă de la primele pagini șochează de abundența imaginilor care descriu agresivitatea. Toată gama sentimentului de ură, de la priviri mânioase și până la violența fizică, totul este prezent în mod evident în carte.

La început putem crede că e vorba doar de cazuri izolate în care oameni care sunt chiar în relație de rude-nie au ajuns din pricini diferite să aibă ceva de împărțit, să își macine între ei pricini neîmpăcate. Dar, treptat, descoperim că este un obicei pe scară largă. Este o a doua natură de a se manifesta agresiv față de alții sau față de animale. Abundența înjurăturilor este până la un punct de înțeles, este o formă umană de descărcare a tensiunilor ce se acumulează în fața destinului nu totdeauna favorizant. Dar când cuvintele sunt însoțite de ura din priviri deja devine ceva patologic. Ura se revărsă adeseori brusc, din nimic.

Sigur, povestea aduce un personaj negativ, diabolic: Guica, sora lui Moromete. Contabilizând replicile ei, observăm că toate instigă la ură. Sursa atitudinii ei este invidia și alte câteva păcate ("Trebuie să fugiți înainte de seceră, să n-aiă cine să le secere grâul și nici cu ce să-l care.", "Eu să fiu ca voi aș sparge lada într-o noapte și aș lua toate mahmudelele").

Principalul "instrument" este Paraschiv, băiatul cel mare al lui Ilie Moromete, mereu cu un ton agresiv și încruntat, rău, pe tot parcursul cărții, practic în tot segmentul de viață descrisă de autor.

Este agresiv până și cel mai blajin personaj, Niculaie, cel care e prezentat ca un simbol și o speranță ("Niculaie prinse altă oaie care nu mai era blândă. El o apucă de bot cu ură și-i strânse nasul scrâșnind").

Toată lumea înjură și se răstește, se uită încruntat încât, de la un moment dat, această stare pare naturală.

Fiecare pagină de roman poate naște controverse pe tema reflectării realității anilor '30 nu numai ca aspecte punctuale de mediu social și politic ci și ca exprimări și atitudini etern umane.

Și totuși, ce trebuie să vedem dincolo de violență?

Să nu uităm de visul lui Moromete, acela de a-și vedea familie unită, să nu ignorăm valorile satului românesc ce promovează binele, cinstea, adevărul.

Și, atenție, să nu uităm de celebra poiană a lui Iocan, mijlocul cel mai important de luptă împotriva violenței. Aici se promovează libertatea de exprimare, dreptul de a critica până și regele dacă simți că acesta nu are dreptate. E un spațiu atipic, ideal, al spiritului și al minții, în care condiția materială a eroului chiar nu e importantă dacă acesta știe să-și exprime punctul de vedere, un spațiu în care manifestările agresive de tipul celei a lui Țugurlan sunt aspru condamnate. Iată cum, pledoaria pentru libertate de exprimare, pentru comunicare, devine modalitatea cea mai importantă de stopare a violenței.

Prof. Carmen Codreș

NELSON MANDELA, EROU CONTEMPORAN AL PĂCII ȘI NONVIOLENȚEI

”Frica noastră cea mai adâncă nu este aceea de a fi inadecvați. Frica noastră cea mai adâncă este că suntem puternici peste măsură. Este lumina din noi, nu întunericul, ceea ce ne înfricoșează mai mult. Ne întâlnim pe noi înșine, Cine sunt eu ca să fiu așa de strălucitor, superb, talentat și nemaipomenit ? De fapt, cine suntem noi să nu fim? Voi sunteți copiii lui Dumnezeu. A vă comporta neînsemnat nu ajută umanitatea. Nu este nici o strălucire în a te micșora pe tine însuși, așa încât să nu-i faci pe alți oameni să se simtă în nesiguranță în prezența ta. Noi toți ne-am născut ca să facem gloria lui Dumnezeu din noi, simțită în lume. Aceasta nu este numai în unii dintre noi, ci este în toți. Prin a ne permite nouă înșine să strălucim, noi, în mod inconștient dăm și celorlalți oameni permisiunea de a face același lucru. Din ce ne eliberăm mai mult de sub puterea propriilor noastre temeri, prezența noastră va elibera automat și pe ceilalți.” 1994- discursul inaugural al președenției.

Am pierdut recent un om care a luptat toată viața pentru dreptate și egalitate rasială, pe Nelson Mandela (n. 18 iulie 1918–d. 5 decembrie 2013), om politic sud-african, a fost președinte al Africii de Sud între 1994-1999. Adversar al apartheidului, a fost primul președinte al Africii de Sud ales prin vot universal, într-un scrutin larg reprezentativ și cu participare multirasială. Apartheidul (în limba afrikaans înseamnă separare) a fost un sistem social, politic și economic rasist impus de guvernele minorității albe din Africa de Sud de-a lungul seco-

Apartheidul însemna segregarea raselor, iar majorității negre i se interzicea, printre altele, dreptul la vot și libera circulație. Istoria apartheidului acoperă perioada cuprinsă între anii 1948, când a fost creat, până în 1990-1994, când s-au organizat primele alegeri libere. Apartheidul este tema centrală în jurul căreia s-a petrecut istoria Africii de Sud în perioada de după Al Doilea Război Mondial.

Guvernarea lui Mandela s-a axat pe dezmembrarea moștenirii apartheidului, prin combaterea rasismului instituționalizat, a sărăciei și a inegalității și promovarea reconcilierii rasiale. A fost un susținător al pan-africanismului și al socialismului democratic, el a fost președinte al partidului Congresul Național African din 1991 până în 1997.

Vorbitor al limbii xhosa, trăgându-se din familia regală a tribului Thembu, Mandela a urmat cursurile Universității Fort Hare și ale Universității din Witwatersrand, unde a studiat dreptul. Trăind în Johannesburg, el s-a implicat în politica anti-colonialistă, devenind membru al Congresului Național African și fiind unul dintre întemeietorii African National Congress Youth League, organizația de tineret a partidului. Anul 1948 a marcat venirea la putere a Partidului Național, care a început aplicarea apartheidului. Mandela a dobândit notorietate în 1952, în cadrul așa-numitei Defiance Campaign against Unjust Laws (Campania de nerespectare a legilor injuste), o inițiativă pașnică de nesupunere civilă. În 1953 a devenit conducătorul organizației partidului în regiunea Transvaal, funcție în care a supervizat conferința Congress of the People din 1955, în cadrul căreia s-a format o coaliție de partide opuse apartheidului, cu ANC-ul în frunte. Lucrând între timp ca avocat, a fost arestat de mai multe ori pentru incitare la revoltă. Alături de conducerea partidului, a fost judecat între 1956 și 1961 pentru trădare, însă nu a fost condamnat. Deși fusese inițial un adept al opoziției pașnice, și-a revizuit poziția, devenind cofondator al facțiunii armate a Congresului Național African, care este responsabilă pentru un număr de atacuri cu bombă împotriva guvernului.

Arestat în 1962, a fost condamnat pe viață la 12 iunie 1964, fiind eliberat după 27 de ani de închisoare, la 11 februarie 1990, în urma unei campanii internaționale de lobby pentru cauza sa. Devenind președintele Congresului Național African, Nelson Mandela și-a publicat autobiografia și a condus negocierile cu președintele țării, F.W. de Klerk pentru abolirea politicii opresive a apartheidului și organizarea de alegeri universale. Acestea au adus în 1994 victoria partidului său, fiind format un guvern de unitate națională.

Ca președinte de stat a inițiat o nouă constituție și a format o comisie pentru cercetarea abuzurilor împotriva drepturilor omului din trecut. A introdus politici menite să încurajeze reforma agrară, extinderea serviciilor de sănătate publică și combaterea sărăciei. Pe plan internațional și-a asumat responsabilitatea pentru invazia din 1998 a statului Lesotho și a acționat ca mediator între Libia și Marea Britanie, pe fondul procesului privitor la atentatul terorist asupra zborului Pan Am 103. S-a concentrat pe activități caritabile în combaterea sărăciei și a epidemiei HIV/SIDA, prin Fundația Nelson Mandela. A primit o multitudine de premii internaționale pentru poziția sa în privința colonialismului și discriminării: între ele Premiul Nobel pentru Pace (1993), Presidential Medal of Freedom și Ordinul Lenin. Respectat în țara sa și în întreaga lume, a fost descris drept „părinte al națiunii”.

”Nelson Mandela a avut realizări mai mari decât ne-am fi așteptat din partea oricărui om. Nu imi pot imagina propria viață fără a avea exemplul dat de Mandela. Astăzi, Nelson Mandela a plecat acasă. De acum, aparține istoriei. Să luăm o pauză și să mulțumim pentru faptul că Nelson Mandela a trăit”, l-a omagiat și președintele Barack Obama într-o declarație de presă făcută la Casa Albă.

Prof. Xenia Corina Anghel

DECEMBRIE 1989—ISTORIA CARE NE MARCHEAZĂ

Exercițiu de coșmar

Imaginați-vă că aveți un coșmar. Cel mai îngrozitor din viața voastră. Un coșmar atât de viu, de terifiant, de lung, încât pare să nu se mai sfârșească, torturându-vă ore în șir. Iar când vă treziți, vedeți cu groază că acel coșmar s-a transformat în **realitate**.

Coșmarul copilăriei

Imaginați-vă că viața de elev durează șase zile pe săptămână, că nu aveți libere decât duminicile. Că **absolut** toți elevii din țară poartă aceeași uniformă. Că îmbrăcați prima uniformă încă de la grădiniță. Că trebuie să purtați șapcă, costum și cravată. Că, pe brațul stâng al uniformei, aveți o etichetă permanentă cu numărul vostru matricol, ca să puteți fi identificați oriunde și oricând. Că, încă de la grădiniță, trebuie să învățați poezii și cântece despre conducătorul vostru iubit, despre geniul său, despre nevasta sa cu numai cinci clase – care este **savantă de renume mondial**. Că, în clasa a doua, ați fost făcuți pionieri și că, duminicile, trebuie să participați la concursurile «Cântare Patriei». Că trebuie să proslăviți familia Ceaușescu și pe mărețul conducător și, ca bonus, pe inculța lui savantă. Că din clasa a opta deveniți uteciști (Uniunea Tineretului Comunist) și că învățați să mințiți cu temeinicie: Partidul, Ceaușescu, România. Că trebuia să învățați pe dinafară cuvântările tiranului.

Că la școală aveți obligația să strângeți sticle, borcane și hârtie ca «îndatorire patritică». Că în octombrie-noiembrie sunteți scoși cu turma la strâns recolta, de unde vă întoarceți acasă uzi, plini de noroi, înghețați bocnă, când afară se întunecă deja. Că în primăvară sunteți duși la prășit pe ogoarele patriei. Că sunteți scoși zi lumină pe stadioane și antrenați să aduceți un fierbinte omagiu despotului. Că la fiecare vizită a lui Ceaușescu sunteți scoși, toată suflarea din școală, ca să animați trasul pe care urmează să treacă Geniul Carpaților, și că stați acolo ore în șir, pe orice vreme, înfometați și însetați.

Coșmarul părinților.

Imaginați-vă că trebuia să vă hrănească din mizera rație pe care Partidul, în mărinimia lui, a dăruit-o fiecărei «vite furajate» umane: 2 kg de carne, 10 ouă, 1 litru de ulei, 1 kg de zahăr, 1 kg de făină **pe lună!** Că existau doar patru feluri de prăjituri. Că hainele și încălțăminte erau puține și de proastă calitate.

Că nu găseau cărți și manuale.

Că la televizor erau doar două ore de program zilnic, de la 20 la 22, în care Ceaușescu era prezent cam 60%. Că erau obligați să se înscrie în partid ori sindicat, și că principala activitate acolo era tot Ceaușescu. Că și ei, la rândul lor, erau scoși de la serviciu pentru activități agricole. Că vedeau cum copiii lor pierd, cu fiecare zi care trece, speranța pentru o viață mai bună. Că nu puteau să cârtească o vorbă la adresa Marelui Conducător. Că se pârau unii pe alții la Securitate, și că Securitatea «avea grijă» de cei care deschideau gura, fie chiar și pentru un simplu banc.

Voi să fi fost acolo, atunci, ce ați fi făcut?

Revoluția

Imaginați-vă Că la Brașov, în 1987, peste 300 de oameni au fost arestați, judecați la urgență și condamnați la închisoare pentru că au îndrăznit să ceară mâncare pentru copiii lor.

Că la Timișoara, între 16 și 22 decembrie 1989, până la fuga Conducătorului, în timpul manifestațiilor anti-Ceaușescu, au fost împușcați câteva sute de oameni ieșiți să se bată cu regimul cu... mâinile și piepturile goale. 119 morți și încă de două ori pe atîția răniți. Că alte zeci de persoane au dispărut. Că în toată țara au existat peste 1.100 de persoane ucise și 2.500 de persoane rănite. Că morții erau aruncați în camioane și cărați la crematorii, unde erau arși ca să li se piardă urma. Că trupurile erau pline de sânge. Că trupurile morților ori răniților zăceau pe caldarâm cu orele, până ce puteau fi extrase de acolo, sub ploaia de gloanțe. Că unele persoane au fost executate cu foc în cap de la scurtă distanță, cu sânge rece. Că împotriva demonstranților s-au tras peste 300.000 de cartușe și 200 de lovituri de tun.

Că în multe dintre reședințele de județ, dar în București mai cu seamă, zeci de clădiri au fost literalmente ciuruite de gloanțe. Că au existat trupe speciale – nici acum nu se știe cine au fost – care apăreau de prin subsoluri, de prin canalizări, și trăgeau la grămadă, cu maximă precizie. Că un sicriu are, în medie, 2,2 metri lungime – iar sicriile celor morți în decembrie '89, puse cap la cap, ar fi însemnat ca întreaga Faleză, de la Palatul Navigației la trecere bac, să fie un lung șir mortuar. Că Spitalul Județean s-ar fi umplut până la refuz cu răniți: împușcați, călcați de vehiculele de război, bătuți îngrozitor, schilodiți, traumatizați pe viață după ce au privit Moartea în ochi.

Glorie lor!

Știind că riscați totul, că a doua zi va fi pentru voi întuneric pe veci, fără familii, fără colegi, fără prieteni, fără viață, ați fi avut curajul să vă alăturați Revoluției și contribuiți la căderea regimului Ceaușescu? Ați fi plecat de acasă lăsându-i în urmă pe ai voștri, neștiind dacă vă veți mai întoarce vreodată? Gândiți-vă bine înainte de a răspunde.

Ei bine, ei, eroii cunoscuți sau necunoscuți din decembrie '89 s-au gândit, au riscat și mulți dintre ei au plătit pentru totdeauna.

De câte ori se vorbește despre 22 decembrie, de câte ori se vorbește despre ei, opriți-vă o clipă din ceea ce faceți, țineți un moment de reculegere. Poate că, măcar în acest fel, Ei vor ști că nu au plecat de aici degeaba.

Gălățeni uciși: 16, dintre care 3 la Galați, unde forțele revoluționare au avut grijă să nu se tragă.

Julian Voicu, jurnalist și revoluționar gălățean

COLEGIUL TEHNIC "AUREL VLAICU", GALAȚI

Str. 1 Decembrie 1918 nr. 25

Tel: 0040236/463.740

Fax: 0040236/463. 584

lic_metalurgic_gl@yahoo.com

<http://gsimgalati.liceu.edu.ro>

**COLECTIVUL
REDAȚIONAL**

Director:

Prof. Silvana Ciupercă

Director adj.:

Prof. Claudia Guguiță

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

- **prof. Carmen - Mariana Codreș**
- **prof. Mariana Rusu**
- **prof. Violeta Măzăroaie**

Colaboratori:

- **prof. Gabriela Oancă**
- **inf. Mirela Gurău**

Elevi:

- **Apostolache Georgiana**
- **Voinea Ana Maria**
- **Filip Alina**
- **Marinescu Iuliana**
- **Dumitrache Adelina**
- **Dănescu Ramona**
- **Bârlădeanu Andrei**
- **Ciornovalic Alexandru**

Misiunea școlii:

Colegiul Tehnic „Aurel Vlaicu” urmărește formarea personalității autonome și creative a elevilor, asigurând o pregătire de înaltă calitate, bazată pe cunoștințe de cultură generală și formarea de competențe profesionale, care să le permită elevilor exercitarea unei profesii în domeniul lor de pregătire, continuarea studiilor în învățământul superior sau realizarea propriei afaceri.

Colegiul Tehnic „Aurel Vlaicu” trebuie să:

- servească nevoilor individuale și generale ale comunității;
- acționeze în mod responsabil pentru asigurarea unei dezvoltări armonioase, echitabile și susținute a adolescentului lui;
- asigure concordanța dintre pregătirea asigurată absolvenților și cerințele impuse de consolidarea unei societăți bazată pe cunoaștere și pe educație continuă;
- se angajeze în procesele de diseminare, generare și conservare a cunoștințelor;
 - se implice în modernizarea procesului de învățământ prin adecvarea continuă la noile descoperiri ale științei și tehnicii;
 - asimileze progreselor înregistrate în direcția fundamentării procesului de dezvoltare a personalității umane.

